

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Magyarországon: Egész évre . . . 10 K	Vidékire: Egész évre . . . 12 K	FRANK ZOLTÁN.	Széchenyi-utca 36. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 „	Fél évre . . . 5 „	Laptulajdonos:	A lap megjelen
Negyed évre 2-50 „	Negyed évre 3 „	SZELENYI LAJOS.	mindenképp kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.			

Üzlet vagy művészet.

1905. április 19.

III.

(fz.) Az e címen, újból ismételjük: tisztán a *színügy*, mint egyik legfőbb *köz-
művelődési* faktor és a *színigazgató* jól fel-
fogott *művészi* és *gazdasági* jóérdeke szem-
pontjából szükségszerűen megírott eddigi
cikkeinkkel, ugyszlován már be is fejez-
hettük volna az ügynek — bár erőteljes —
de igazságos és szükséges tárgyalását.

És bár nem akarunk sem a szükség-
nélküliség szörzszállhasogatásáig ez ügyben
menni, sem főként e sorainkkal éppen az
ügy érdeme miatt unottá válni; mégis úgy
érezzük, hogy e pár befejező sorral úgy
az ügynek, valamint az ügyben minden
érdekelt félnek adósai vagyunk még.

A mi kívánságunk lényegében csupán
annyi és sem több, sem kevesebb, — de
ez aztán feltétlenül jogosult is — hogy
színházunk a *közművelődés- és gyönyörköd-
tetésnek föltétlenül hivatott hajléka legyen*,
s hogy ott e két szempont gáncs nélküli
othont leljen.

Nem keressük, hogy a színházi bizott-
ság, mint bérbeadó és rendelkező fél a
közönség ezen jogosult igényét és követel-
ményét miként tudja, vagy akarja érvénye-
síteni, de arra mindenesetre kell úgy mód-

jának, valamint eszközének lenni, hogy a
színházat bérlő igazgatóság ott ne kénye-
kedve, szeszélyei avagy gazdasági érdekei
szempontjából rendelkezéssék be csupán;
hanem hogy ott a közönség, közizlés és
közművelődés minden érdeke is respektál-
tassék.

Elvégre is a közönség jóhiszeműséggel
köti le magát bérletek útján, — merjük
hinni az általunk vitatott színigények ki-
elégítésének föltétlen reménységével — s
nem azt nyeri, hanem azt, amit *önkéntesen*,
ha tetszik, ha nem, hát reá tukmálnak
annyiszor, ahányszor azt egyéni érdek vagy
egyéni tetszés jónak látja, avagy akarja.

Ugy hisszük, hogy valaki s így viszony-
aink szerint színügyi bizottságunk csak
kötelezett arra, hogy a jóhiszeműen bér-
letével lekötött közönség ne legyen kénye-
telen (személyekre nem akarunk hivatkozni)
iskolásszerrep-darálást, lehetetlen vékony-
ságu és éppenséggel nem színpadi hangok-
kat, rekedt és lehetetlen erőcsessgű ének-
lést, kénytelen, színezésnélküli merev játék-
modort stb. stb. bevenni.

Mert arról viszont megvagyunk győ-
ződve, hogy annyi költséggel, — de több
körültekintéssel és gondnal — mint a
minővel az igazgató társulatát a multban
szervezte, ha számra kisebbet is, de sulyra,
tartalomra sokkalta jobb társulatot szer-
vezhet.

És szervezzen is, minden egyéni haj-
lamok és szimpotáiának respektálása nél-
kül; mert az csak saját kárára és veszé-
lyére lenne.

Mi tisztos műsort, színpadunkon elfo-
gadható összhanggal játszó és legalább is
tűrhető képességekkel rendelkező társula-
tot kívánunk csupán, mely rendeltetését
hivatottsággal be is tudja tölteni, a mű-
velődés és közönség szórakoztatását egy-
formán kielégíteni képes mértékkel.

És meglehet róla győződve az igaz-
gató, hogy valamint most az ügyért, néki
talán egyéni keserűséget — bár jószán-
dékkal — tettünk; úgy mi, ha arra iga-
zán rászolgált színműködésével jogotszer-
zett, mi érte is sikra fogunk szállni *még
a közönséggel szemben is.*

Védelmére művészi működésének és
támazára anyagi, erkölcsi boldogulásának
egyaránt.

Most mi szívből kívánjuk, hogy vá-
rosunkban ez az ügy ne legyen a kultu-
rának örökké veszélyeztetett és méltatlan
ügye és dolga; hanem, hogy az emberei-
vel együtt itt othont és megérdemelt is-
tápolást találjon köztünk, nálunk, nekünk
és körünkben; minden örömeink és bán-
atainkkal együtt osztályosaink és társa-
dalmunk tagjai és részesei legyenek.

Mi így fogjuk fel és így fogtuk is fel
az egész ügyet.

T A R C A.

A titok.

Írta: Jacques Constant.

— Köszönöm uram, hogy elfogadott. Oly
félve jöttem . . . bevallom, nem is reméltem,
hogy bebocsát magához, hiszen az ilyen sze-
gény, egyszerű leány nem illik ezekhez a fé-
nyes butorokhoz. Istenem, milyen szép, milyen
ragyogó itt minden önnél.

— Bocsássa meg a gyermekes lelkesedé-
semet. Azonnal rátérek arra, ami ide hozott.
De oly zavart vagyok még, hogy alig tudom
rendbeszedni a szavaimat.

— Igen, Maria Millier a nevem. Tudom,
ezt a nevet ön nem ismeri . . . az az nem
emlékezhet reá, hiszen tizenkilenc éve már an-
nak, hogy egyszer — talán egyszer és utol-
szor — hallotta. Tizenkilenc éve, akkor, ami-
kor én születtem.

— Tehát közelebbi tájékoztatót nyújtok
erről az emlékről, uram, amelyet nyomban el-
feledni igyekezett, amikor szerezte. Nos . . .
busz évvel ezelőtt ön, így mesélték nekem,
első gavallérja volt Párisnak. Akkor ön harminc

éves lehetett, nagy uradalmak örököse, renge-
teg évjáradék élvezője, sportférfi és színházi
habitué. A Théâtre Libre valamelyik operett-
jében egy fiatal, szőke leány keltett feltűnést
a szépségével és alakjával. Nem volt valami
nagy tehetség, de a szépség egymagában is
elégendő, vélték akkor is, most is a színházi
szakértők.

Az új csillag az első estén elvakította önt
s a felvonás végén bemutatva magát a színész-
nőnek . . . Ha a nevet említem, bizonyára em-
lékezni fog reá: Gisèle de Loire.

— Bizonyos voltam abban, hogy emlékszik
a nevére, uram s hálás vagyok az emlékezet
íránt, mert most már bátrabban beszélhetek.

— Gisèle de Loire kisasszony az anyám volt!

— Igen A keresztségben én az anyám
családi nevét nyertem: Millier.

— Folytatom, uram, Amint ön is emlék-
szik reá, szegény édes anyám az életével vál-
totta meg az én életemet. Nagynéném, anyám
özvegy nővére vett magához; tőle tudom azo-
kat a szomorú részleteket, amelyek az életem
kezdetére vonatkoznak. Az ön szerelme, uram
— nem szemrehányásképpen mondom — olyan

volt, mint a színházi öltözőkben a gavallérok
szerelme szokott lenni. Amikor édes anyám
vonzalma következményekkel fenyegette önt,
ön sietett a kellemetlenségek elől menekülni.
Az élet megtanított arra a bölcs-sségre uram,
hogy megnyugodjam abban, ami annyira meg-
változhatatlan. Nem váddal állok tehát elő, ha-
nem kérelemmel.

— Nagy, igen nagy kérelemmel jöttem
önhöz . . . atyámhoz.

— Tudom, ön nagylelkűen néhány ezer ko-
ronával váltotta meg szabadságát s anyám az
én születésem előtt lemondott minden igényé-
ről, sőt azt is ígérte önnek, hogy sohasem hi-
vatkozik az ön nevére. Talán, ha szegény édes
anyám élne, nem jöttem volna én sem ma ide,
felfedezni ön előtt azt a titkot, amelyet örökre
eltemetettnek vélt.

Néhány szóval csak azt kell elmondanom,
ami okvetlenül szükséges a kéréssem megér-
tésére. Tizennégy éves koromig nagynéném há-
zában nevelkedtem. Az a kevés pénz, amelyet
anyám halála után örököltünk, régen elfogyott
s nekem munkába kellett állnom. Néném fehér-
varrára taníttatott s ebből mindketten megél-
tünk. Tizennégy éves korom óta én szereztem

Ami megtettük a magunkét. A közönségnek köteles tartozásunk le van róva; most már kivárjuk, vajjon megérte-e háborúságunk a szinügyi igazgatóság — *haragját*.

És ha az ellenkezőről győződnenk meg majd, akkor felőlünk viheti a szürke a szinügyet akár az árokba is; mi csak egyet fogunk tenni, szívesen felajánljuk a békülés emberi jobbát, melyet ez ügy nevében ok és eredmény nélkül csak — kifárasztottunk.

Béke velünk!

— **A koalíciós-kabinet alakulási híre.** Szünet van a politikában, a husvét szent ünnepe közeledik. A politikának országos fóruma bezárult, a pártok nyugalomra tértek, a pártörök üresek és néptelenek. A képviselők elszéledtek a fővárosból. A politika zaját a politikai események váltotta föl. De ez a csönd nem a hazafiai lélek nyugalmát jelenti és nem jelent megnyugvást — azzal a nagy bizonytalansággal szemben, amelybe az ország jutott. Az a csönd, amely itt látszik a képviselőház szünete közben, csak látszatos, csak külsőségek. Valójában nyugtalanság kavargó a lelkek mélyén és nem ismer pihenőt az ország nehéz sorsán tépelődő mély aggodalom.

Iletékes politikai körökben azt hiszik, hogy a husvét szünet alatt nem lesz semmiféle döntő lépés, hanem az összes politikai tényezők a kérdések megvitatásával és megérlelésével foglalkoznak s csak az ünnepek után várható valamely újabb kísérlet a helyzet tisztázására. A fölrirati vita kezdetén, a pártok magatartásán és az értekezletek határozatain fog mulni az, minő fordulatot vegyen a kibontakozási akció. Politikai körökben remélik, hogy az ünnepek után a koalíciós kabinet meg fog alakulhatni.

— **Elhalasztott választó közgyűlés.** Közöltük, hogy f. hó 20-án, csütörtökön, a városházán választó közgyűlés tartatik, melyen az üresedésben levő III-ik tanácsnoki és főmérnöki állás töltetik be. Mint értesülünk, a választó

megélhetésünkre a szükségességeket. És boldogok vagyunk, mert a becsület utjáról soha egyetlen pillanatra sem tértünk le. Most azonban életem fordulatához ért. Egy tisztességes iparos a völegényem s néhány hónap múlva lesz az esküvőnk.

— Völegényem eddig egy előkelő párisi cégnek volt az alkalmazottja, de súlyos szerencsétlenség következtében egyik kezét elvesztette. Képzheti uram, ami kétségbeesésünket. Az, akit férjemül választottam s akit szeretek, nyomorékká, munkára képtelenné lett. Szegény Alfrédem most az ügyilkosság gondolatával foglalkozik, mert sohasem egyeznék abba, hogy én tartsam el nehezen szerzett filléereimből: de annyira szeret, hogy rólam lemondani nem tud.

— Hogy ön mit tehet értem? Én Istenem, sokat, mindent, ha akar. Nekem azt mondták: ön gazdag; néhány ezer frank sem boldogabbá, sem pedig szegényebbé nem tenné. Amikor kétségbeesésemben önre gondoltam, naiv bizalommal siettem önhöz, utolsó reményemhez... segítsen rajtam!

— Azt terveztem, hogy elhagyom eddigi helyemet, ahol öt év óta dolgozom és saját magam számára rendezek be műhelyt. Megki-

közgyűlés megtartása elhalasztott, mert éppen csütörtökre esik az izraelita husvét ünnep első napja és erre való tekiutattal nem tartják meg a közgyűlést.

Tisza István naplója:

Április 14.

Mint a drámai színházak nézőterén, olyan mozgolódás történt a koalíció padsorain, mikor a „snájdíj” Keglevich grófot állítottam csatasorba a vajda indítványa ellenében. Szívtelen beszédű szónok, de édes Istenem, nem nagyon hengeghetek, hisz a nagy kaliberű szónokok híján nagyon most a pártom. Kavargott az ellenzék, pedig az udvari gróf, (ki ezuttal, ha szívtelenül is, de jól beszélt „fölfelé”) nem bántotta nagyon meg a sebezhetetlen koalíciót. Legfeljebb arra a szóra sziszszent fel az ellenzék, mikor izléstelennek nevezte a beadott indítványt, ezt is csak hangulatsínalásképp mondta, mert sajnos, a pártom most egy cseppet sincs felvillanyozva, mint ama dicső szép napokban, mikor a többség engem tapsolt, éljenzett engem, kit Nyíri barátunk szerényen „Messiás”-nak nevezett el. Az elnök, a balpárti Justh Gyula rendreutasította eme kifejezéseért. Izléstelen: ez a szó nem olyan inparlamentáris, mint aminőket még most is folyton a fejemhez vágunk, de hát Justh most az egyszer megakarja mutatni, hogy a jobboldalt meg kell rendszabályozni; Gajary Géza is kapott két rendreutasítást; még a 253. § al is megfenyegette az elnök. Mi ez? Legfeljebb a mentelmi-bizottsághoz utalják a dolgot, mi történhetik? Ők vannak többségen, s Gajaryt választókerületében, Nagy-Bittsén kiplakátírozták volna. Oda se neki, a jámbor tótok fel se veték volna ezt. Azonban pompás revanche lett volna nekik Lengyel Zoltán kiplakátírozásáért. Most minden a bosszu és megtorlás jegyében működik.

Tévednek, ha azt hiszik, hogy a király husvét után Budapestre jön. Lehet, hogy májusban, de ez se bizonyos, mivel a kibontakozásra újabb lépés nem fog történni. Hadd menjen fel a felirat, úgy se fog se ártani, se használni. Bécsben pedig ezalatt nem fog szünetelni a magyarellenés akció. A híres Lichtenstein herceg, aki irányadó az udvari körökben, pompásan dolgozik a kibontakozás ellen. Azt mondja a herceg, hogy: „*semmi esetre se tartatj tovább az eddigi állapot, amely szerint Ausztria fizet és Magyarország parancsol. Ausztria egy percig se tűri tovább a fosztogatást és*

séreltem, hogy idegenektől pénzt szerezzen erre e célra; jártam bankokban, jótékonyági intézetekben. Természetesen hiába. Így jutott eszembe ön, uram.

— . . .
— Hogy mennyire lenne szükségem? Azt hiszem, háromezer frank elegendő lesz. . . . Nem ajándékol kérem, uram; csak kölcsön. Visszafizetem önnek az egészet, utolsó frankig, mert bízom abban, hogy a vállalkozásom sikerülni fog.

— Ah, ön megteszi? Azt mondja, uram, hogy megteszi? . . . Oh, nem tudom, mivel háláljam meg, engedje meg, hogy megcsókoljam a kezét . . . atyám!

— Nem sohasem fogom emliteni, hogy ön az atyám!

— Megesküszöm, senki sem fogja sejteni sem. Tudom, a világ nyelvére nem szabad minden titkot kötni.

— Igen, arra is megesküszöm. Még én magam sem, önmagam előtt sem nevezem atyámnak . . . csak a szívem mélyében hordom a hálát, atyám!

és semmi esetre se viseli a perszonális unió előkészítésének költségeit.” Mosolyognom kell ezen, mert bár tökéletesen nem igaz, de mégis úgy van.

A herceg még azt is kijelentette, hogy: „*nem tűri a korona és a Kossuth párt között oly kompromisszumot, amely az ő tudtuk és beleegyezésük nélkül jönne létre.*”

A koalíció azt tartja, hogy „qui habet tempus, habet vitam”, nos, várhatnak, az az agitáció, mely most Bécsben folyik, a kibontakozást csak hátráltatja, avagy teljesen elzárja.

Április 15.

Paktumot kötöttem a koalícióval. Oh mégis lehet velük beszélni néha — okosan is. Darányi Ferenc azt kívánta, hogy a Percelre vonatkozó iratokat nyújtsam be s tegyem a Ház asztalára. Megtettem, de oly feltétel alatt, ha az inquisitioszagu Eötvös-féle indítványról végeznek s vakációt adnak május 3-ig, mely idő alatt persze a felirat — pihen. Minden úgy lett, ahogy én akartam. A Percel nyugdíjazása megdöbentette néhány pártbívenet is, de megmagyaráztam nekik, hogy Percel el van adósodva, nagy családdal bír s bizony ráfért a dupla nyugdíj. Aztán mese az, hogy november 18-áért jutalmaztuk meg őt, hisz februárban ült össze a minisztertanács, a választások és bukásom után; csak a rosszakarat foghatja rám, hogy Percelt azért a sokat emlegetett november 18-ikért jutalmaztam meg. Elvégre aki főszolgabíró volt, majd miniszter, házelnök kétszer, s 1872 óta több-kevesebb megszakítással szolgált a közügyet, rongyos néhány ezressel ne kapjon többet, nos, ez sárka irigység. El van adósodva, ismétlem, hogy csak ez indított miniket arra, hogy őt a linárból kirántsuk. Legyünk őszinték, hány ellenzéki képviselő van eladósodva, kik szívesen fogadnának el egy kis vicinális engedélyt, vagy bankdirektorságot, ha az összeférhetetlenségi törvény ezt el nem tiltaná.

De most ne beszéljünk erről, itt ismét állíthatom azt, hogy csak a formát sértettem meg, de a lényeg, a törvény megmaradt. Mesebeszéd tehát, hogy a Percel-ügy miatt a pártomból 50—60 ember kilép. Nem teszi meg egy se, mert az akták benyújtása kedvezőre billentette a mérleget. Lássatok tisztán hiveim és itéjetelek.

Én addig pihenek, mert nagyon rám fér, a husvét ünnepek alatt nem akarok politikával foglalkozni, geszti magányomba visszavonulok, sőt ami több, még lapot se akarok olvasni. Hanem majd ünnep után — meglátjuk, hogy mi lesz.

A másolat hitelül;
Mártonffy Imre.

Kossuth orvosa.

Irta: Sárosi Bella

Mikor előttem megállott, katonásan összecapta a bokáját, elegánsan meghajolt és kissé idegen hanglajtással rám köszöntött:

— Jó napot!

Régen távol voltam hazámtól és olasz földön fehér holló az édes magyar szó. — Azért kellemes meglepődéssel pillantottam az előttem álló katonás tartású, öreges urra. Mielőtt kérdő tekintetemet szavakba foglalhattam volna, ő pici névjegyet nyújtott felém. „Dottore G. Basso-Amoux” — olvastam és a következő pillanatban örömmel üdvözöltem azt az embert, aki végső lehelletéig őrizte, ápolta a messze idegenben szüntelen a mult emlékein és hazája jóvoltán töprengő kormányzót.

A doktor kissé kusza-magyarsággal vegyes olasz nyelven beszélt nekem soká, érdekesen. A nyelve zürzavarából a legőszintébb rokonszeny hangzott ki tisztán, tagadhatatlanul. Elmondta, — amit oly áhítattal hallgattam — mily magasztos célnak tekintette ő a Kossuth Lajos oldalán betöltött hivatását.

— Bányorvos voltam Sardiniaiban, — mondta — s a kormányzó egy kolerajárvány al-

kalmával küldött ki engem a határra, kormánybiztosi minőségben. Ekkor szerettem meg Olaszországot és ezen előszeretettel vezérelve, a courmajouri vizgyógyintézetben vállaltam állást. Itt ismertem meg Kossuth Lajost, itt kezelttem őt először és később a legnagyobb lelkesedéssel vállaltam el az oldalán felajánlott háziorvosi állást.

Szakitottam minden előbbi kötelességemmel, vele mentem, hű kísérője — dehogyan — árnyéka lettem. Nem ismertem más kötelességet, más életcél, mint a legnagyobb önfeláldozással örködni ennek az embernek egészsége felett, aki felé — a távol hazából — százerek ajkáról száll az áldás, a megváltás hála. Akinek minden perce drága, féltett kincse, egy, a messze távolból érte rettegő nemzetnek.

En nemcsak a testét gyógyítottam a kormányzónak. Mert hiszen a lelke is beteg volt, nagyon beteg, talán emésztette valami! Mindenképpen igyekeztem eloszlatni a reá nehezedő sötét borot s felköltetni érdeklődését minden iránt.

Igy ismertem meg egész nagyságában és mélységében Kossuth Lajos lánglelkét. Előtte nem volt nehézség, ő nem ismerte, hogy mi a tévedés. És ennek én vettem mérhetetlen hasznát, mert — csak hogy felvidítsam és érdeklődését ébrentartsam — olykor éjszakákat virrasztottam át tanulva, hogy másnap egy-egy kérdésére megfelelhessenek.

El-eltűnődve emlékeim, soká ily beszélt nekem a kormányzó orvosa, kiből előkelő modoru és soktudásu férfit ismertem meg.

UJDONSÁGOK.

Személyi hir. Barancsi Józsa Gábor honvédeztredes, a miskolci 10. honvédegyalozezred parancsnoka, a s.-a.-ujhelyi honvédeztredes zászlóalj megszámolása végett a napokban S. A.-Ujhelyen időzött.

Spanics alezredes balesete a gyakorlótéren. Majdnem végzetessé váltott baleset érte a miskolci Sajó melletti gyakorlótéren Spanics Jánost, a 65-ik gyalozezred közkedvelt alezredesét. Grivicsics dandárnok jelenlétében zászlóaljgyakorlatokat tartott, midőn Spanics alezredes lova sebes vágatás közben elbukott s a földre zuhant. Az alezredes azonban nem vesztette el lélekjelenlétét s kiugrott a nyeregből. A halálos veszedelmű ugrás oly szerencsés kimenetelű volt, hogy az alezredesnek veszedelmes helyzetében egyáltalán semmi baja sem esett, sőt tovább vezényelte zászlóalját.

Orvosi kinevezés. Báró Vay Elemér főispán az Erzsébet kórháznál megüresedett segédorvosi állásra dr. Pap Izidor budapesti orvost nevezte ki.

A zsidók husvétja. Ma kezdődik a „Peszach“, zsidó polgártársaink husvétja, mely 8 napig tart, még pedig az első két és utolsó két nap megünnepelésével. Az egész nyolc nap alatt azonban az Egyiptomból való kivándorlás emlékére pászkát esznek.

Halálozás. Wazak Antal keresk. iskolai tanár kis leánykája, Anguszta, öt hónapos korában elhunyt. Temetése szerdán d. u. 4 órakor volt a Palócy-utca 12. szám alatti gyászházból.

Bucsuzó huszárönkéntesek. Hat hónapi városunkban való tartózkodás után kedden este társasvacsorával bucsuztak el parancsnokaik és volt tanáraiktól derék huszárönkénteseink, kik között főnemességünk több fia is szolgált.

A derék önkéntesek igen élénk és igen rokonszenves társadalmi életet éltek közöttünk s midőn most városunkból eltávoznak, mi is a legszivezebb emlékekkel mondunk „Isten hozzat“ nekik, társadalmunk nevében. A kitűnő társasvacsora a Korona vadász-szobájában volt s részt vettek azon vendégként: Lónyai tábornok, Henike ezredes, Basler alezredes, Struncz kapitány, Temer főhadnagy, Novák Vencel főorvos, Uray huszárhadnagy stb. Az önkéntesek karából, mint házigazdák gróf Eszterházy Pál és Lajos, gróf Teleky László, gróf Waraciszky Olivér és János, Szilágyi, Meszlényi, Szabadhegyi és Csúcs voltak ott. A Bokros által felszolgált pompás vacsora étrendje:

Soup santée
Timbales de soles à la Bokros
Filet de beouf à l' anglaise
Legumes fins
Poulet frit
Salade saison
Pudding
Giardinetto
Caffé noir volt.

Áthelyezések a vasutnál. Banovics László segédtitkár, a „Haladás“ című vasuti hetilap szerkesztője, a miskolci üzletvezetőség forgalmi osztályából a szegedi üzletvezetőség általános jogügyi osztályába helyeztetett át. — Az üzletvezetőség területén Gáspárdy János hivatalnok Fűzes-Abonyból Forró-Encsre és Berger Adolf hivatalnok Forró-Encsreől Fűzes-Abonyba különösen áthelyeztettek.

Műgyetemi hallgatók tanulmányuton. Ferenczy és Ordody műgyetemi tanársegédek kíséretében, hétfőn 22 fővárosi műgyetemi hallgató városunkba érkezett. Az ifjak a diósgyőri vasgyártelep tanulmányozására jöttek el körünkbe.

Halálozás. Egy köztisztelőben és szeretetben állott úri nő halt el e hó 16-án a hevesmegyei Gyöngyösön Özv. Fekete Dezsőné, szül. Herke Ilda urnő volt ez, akinek városunkban is kiterjedt rokonsága és széleskörű ismeretsége volt. Néhai férje, Borsodvármegye aljegyzője, általánosan kedvelt, nagyraemendő ember volt; szép reményeinek azonban véget vetett korai — már 33 éves korában bekövetkezett — halála. A férjét forrón szerető s emléket bálványozásszerű kegyelettel őrző nőt e nagy csapás annyira lesujtotta, hogy, amár még élte tavaszán volt, azóta — hosszú 32 évig — sohasem vetette le a szomorú gyászruhát s csak emlékeinek és két gyermekének élt, akiknek fejlődése, boldogulása volt aztán az egyedüli öröme, vigasztalása. Gyöngéd vezetésének, szerető gondjainak meg is lett óhajtott sikere; mert leánya Irén, akit vármegyénk egykori alispánjának, majd törvényszéki elnökének, Somogyi Lászlónak fia, Dezső, jelenleg gyöngyösi aljárásbíró vett feleségül, városunk társadalmában már fiatalon közbecsülésben és kedveltségben állott; fia, Pál, rimaszombati földműves-iskolai igazgató pedig, aki a gömörmegei nagyteknélyű Szakalcsalád egyik tisztelőreméltó tagjának, Szakal Vince árvaszéki elnöknek leányát, Borbálát vette feleségül, a kezeire bízott intézet mintaszerű vezetésével ugy felebbvalóinak, mint a nagy közönségnek elismerését kiérdemelte. De nemcsak mint páratlanul álló jó anya érdemelte meg a megboldogult az elismerés koszoruját, hanem ritka jó szívéért, nemes lelkéért is kegyelettel álltak körül gyászos koporsóját. Számon siettek is megadni neki a szeretet és tisztelet végső adóját annyival is inkább, mert városunk szülötte volt s élete legnagyobb részét itt töltötte el s így rokonai, ismerősei számon vannak városunkban. Csak mintegy 8 éve távozott innen el — érezvén a gyermeki hű ápolás szükségét — leányához Gyöngyösre, ahol kedves unokái megannyozták élte alkonyát. Halálgyászába borította városunkban Kun Bertalan ev. ref. püspököt és Porcs János ny. főgimn. tanárt, akiknek sógornőjük volt. Evva Ernőné Giovannini Blankát, Giovannini Gabriellát, Szabó Barnáné Porcs Margitot és Porcs Kálmán főgimn. s.-tanárt, akik a megboldogultban nagynénjüket siratják és a jóbarátok és tisztelők százaik. Temetése kedden, e hó 18-án délután fél 4 óra-

kor volt az avasi ev. ref. templom cinterméből. Legyen áldott a nőiesség e mintaképének emlékezete s adjon neki sok méltatlan szenvedéseért jutalmat a kegyelemnek Istene ama jobb hazában!

Husvétli szünet. Az iskolaév második harmada is lepergett immár az idő örökké forgó rokkáján. A kis diákok már szombatn délután repeső szívvel siettek haza az édesanya kitárt karjaiba. A szünet a legtöbb tanintézetben a husvét utáni hét közepéig tart.

Jóváhagyott alapszabály. A vármegye törvényhatósága a katonaszállásokról és a katonai előfogatokért nyújtandó kárpótlásról szabályrendeletet alkotott, melyet a belügyminiszter leiratával jóváhagyott.

Közgyűlés. A „Báró Hirsch Mór“ Jótékonyági és önszegélyző egyesület miskolci főkeje vasárnap délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését. A gyűlés főtárgyát Marosy Lajos titkár évi jelentése és tisztújítás képezte. Dr. Hajós Henrik egyleti orvos állásáról lemondván, az orvosi teendőket ellátásával dr. Bodnár Ignác egyleti orvos bízott meg. 1904. év folyamán a törzstagok sorából elhalt 6 tag. Halálozási segélyre fordított összesen 5340 K. Beteg tagok segélyezésére heti segély címen szétosztott 2900 kor. Gyógykezelési költségekre kiadott: Gyógyszerekért 3700 kor. A tagok száma 250 volt. — A tisztújítás eredménye a következő: Elnök: Pfliegler J. Ferenc; társelnök: Dubovay Béla; alelnök: Póta László és Fischer Sámuel; ellenőr: Bumsch Béla és Pfliegler Bertalan; betegfelügyelők: Fekete István, Pella Károly, Stitniczy Sámuel, Drevenyák Pál, Teleky Károly, Knapp Károly, Friedrich Nándor, Ungár József; háznagy: Pischel J. Ede. Megválasztott ezenkívül 30 rendes bizottsági tag és 5 póttag.

Zenevizsga. Jakobeyné Hertelendy Sarolta zenetanárnő I. II. és III. éves növendékeinek zenevizsgája 1905. év április 29-én fog a Horváth-szálloda emeleti nagytermében megtartatni. Vizsga után tánc lesz.

Meghívás a miskolci „Vízcséptársaság“ 1905. évi április hó 27-én délután 4 órakor, az ág. ev. egyház tanácstermében tartandó rendes évi közgyűlésére Napirend: 1. Évi jelentés és számadás. 2. Az 1905/6. évi költségvetés megállapítása. 3. Az 1905/6. évi számadás vizsgálóbizottság megválasztása. 4. Lemondás; választás. Tisztelettel az elnökség.

A sikkasztó gazdatiszt. Rövid ideig tartott Füredi Baán János gazdatiszt uraskodása, aki visszaélve ura, Bilkei Papp Mihály bolyoki földbirtokos bizalmával, megszőkött. A miskolci rendőrkapitány intézkedése folytán Füredi Baán Jánost Budapesten csakhamar letartóztatták és Miskolcra hozták és a helybeli kir. ügyészségnek adták át. A sikkasztott pénz legnagyobb részét tudvalevőleg megtalálták. Füredi az itteni kir. ügyészség fogházában várja megérdemelt büntetését.

Eső. A rég óhajtott eső megjött és pedig elég alaposan. Már pár napja áztatta a jótékony eső a kiszáradt földet. Örvendenek is neki a gazdák és nagy hasznára is lett a vetéseknek, amelyek nedvet nyerve, szépen fognak virulni.

Halálos elvérzés. Özv. Bak Józsefné szegfűtcai lakosnő, amint az asztalnál ült, erős pattanást érzett a lábaszárában. E percben azt vette észre, hogy lábából patakzik a vér. A vérzést mindenképpen igyekezett elállítani, mely azonban nem sikerült neki. Végre is az erős vérvesztéstől elgyengülve, ájultan esett össze a földön. Midőn az udvarbeliek segítségére siettek, Bak Józsefné nemsokára meghalt. Az előhívott mentők a szerencsétlen véget ért asszonyt a kórházba szállították, ahol a halál okául az érpattanás következtében beállott elvérzést állapították meg.

Katonai felmérések megyénkben. A honvédelmi miniszter leiratában arról értesítette a vármegye alispánját, hogy Borsodvármegye területén a katonai föld felmérések május 1-én veszik kezdetüket, miért is a hatóságok támogatását kéri.

Az Isteni gondviselés gyógytár tulajdonosa, Nemes Árpád gyógyszerész, kérvényt adott be a belügyminiszteriumhoz, hogy a Sörház-utcában levő gyógytárát a Hunyadi utcába, a lutheránus egyház bérházába helyezhesse át. A miniszter a kérvényt nem teljesítette s erről a vármegye alispánját is értesítette.

Öngyilkosság. A Szepesi-utca 35. szám alatt egy vasgyári munkás öngyilkosságot követett el. Jás János 40 éves, több gyermek atyja, a feletti elkeseredésében, hogy a vasgyári kezelőorvos gyógyíthatatlannak mondta a betegségét, egy forgó pisztolylyal föbe lötte magát. A hatóság részéről Csontó Dezső rendőrkapitány helyettes, dr. Pfliegler Imre városi orvos és Kiss Gyula rendőrbiztos jelentek meg a helyszínén, akik a beállott hatált s az öngyilkosság tényét konstatálták.

Támadás az országuton. Mazzantini Lajos, a magyar kir. Operaház balletmestere, aki jelenleg a Horváth-szállóban boston-tanfolyamot tart, hétfőn a diósgyőri vasgyárban járt. Amint este fél 10 óra tájban segédje, Redlich Gábor és Török tanemester kíséretében egy bérkocsin hazafelé jött, a vasgyári útról a töltésre befordult, az országuton haladva észrevette, hogy a kocsija földelére valami kemény tárgy ütődött. A benn ülők azt hitték, hogy egy kődarabot dobtak kocsijukra. Néhány lépéssel tovább haladva, lövést hallottak s érezték, hogy a golyó közvetlenül a kocsni mellett süvöltött el s látták a fegyver villanását is a töltésárkban. Mindjárt tudtára jöttek, hogy az előbbi koppanás is lövésből származott. A veszélyes kalandot Mazzantini feljelentette s ez ügyben a hatóság vizsgálatot indított.

Nyilvános nyugtázás és köszönét. Az ev. ref. felsőbb leányiskola tanári kara által internatusi ingyenes helyek létesítése céljából folyó évi április 9-én rendezett táncmulatság alkalmával a jótékony célhoz felülfizetésekkel hozzájárultak: Dr. Leitner Adolf, Baji Patay Gyuláné, özv. Sissáry Gyuláné, báró Vay Elemér 50—50 koronával; báró Vay Béla 40 koronával; dr. Nagy Péter és neje 26 koronával; dr. Fodor Pál 22 koronával; Huilicska Gyula (Diósgyőr-vasgyár), özv. Kun Kálmáné, dr. Markó László, Zelenka Pál 20—20 koronával; Tóth Benő 16 koronával; özv. Csáthy Szabó Istvánné, Faragó Erzsébet, Fejes Kálmáné, Frenkel Bertalan, Hamza Andrásné (Tisza-Keszi), Horváth Lajos, dr. Kérészy Barna, Kinszky Károly (Kassa), Kecskés József (Boldva), özv. Kun Jánosné, Kun Bertalan, Lichtenstein Józsefné, özv. Máriássy Lászlóné, Pataky Sándorné, Rác Jenő, dr. Rác György, Szatmáry József, Szűts Samuelné 10—10 koronával; özv. Apostol Pálné, Bizony Ákos, Józsa Gábor, Munyay Eugenia (Diósgyőr-vasgyár), Pores János 8—8 koronával; Chavrák Lászlóné, Máhr Pál, özv. Máhr Károlyné, Márkus Soma, Némethy Piroška, Steinprinz Károly, Szelenyi és Társa, valaki 6—6 koronával; Balla Kálmán, Balázs Elemér, Berner Gézné, Csasznok Józsefné, Fűrész Sándor, Grivicie Emil, Istvánffy Testvérek, dr. Kovács Gábor, dr. Küröz Jakab, Lévy József, Lehotzky Sándor, N. N., Papp Istvánné (Nyék), özv. Ráczó Antalné (Kisújszállás), Svetlik Mátyas (Diósgyőr-vasgyár), Szinnyey Gerzson (Sárospatak), Szűts Irma, Szűts Ella, Thomka Miklósné (Nagy-Kinizs), Weidlich Pál 5—5 koronával; Dianovszky Edéné, özv. Diószeghy Györgyné, Horváth Bertalanné, dr. Halász H., dr. Jármy József, dr. Kiss István (Sajó-Kaza), Szabó Barna, dr. Szöllősy, Tauchner Antal, Vadász Mór, 4—4 koronával; Kiss Lajos, Nagy Ignác, dr. Szánthó Bertalan, Trillhaas Lajos 3—3 koronával; Cseh Pál, Csik Dániel, Fischer Lajos, Groszman Jágó, id. Homer József, Homer Lászlóné, Kérészy Lászlóné, Nemes Árpád, Pogány Bertalan, Seltenreich Emma (Lőcs), Torkos Gizella, Tóth Pál (Simárd), Tóth Kálmán, X. Y. 2—2 koronával; Farkas István, Kaszaniczky N., Kovács János, Lengyel József, N. N. 1—1 koronával. A felülfizetések összege ezek szerint 837 korona, mely kegyes adományokért ez uton is halás köszönetet mond az ev. ref. felsőbb leányiskola tanári testülete. A táncmulatság összes bevétele volt 1587 korona, kiadások összege 722 korona 09 fillér, tiszta készpénzmaradvány 864 korona 91 fillér, mely összeget az intézet tanári kara a Miskolci Takarékegyületben helyezte el.

+ Bár naponta kerülnek forgalomba s tünnek el ismét újabb arckenőcsők, mindig csak a legjobb marad az országszerte ismert, már 10 éve forgalomban levő **Viola cróme**, melynek hatása szeplő, májfolt s minden arcbőrítisztatlanság ellen páratlanul áll. Egy tévely I korona, hozzá való **puritas szappan** 70 fill. Kapható egyedül a készítőnél: **Szabó Béla** piperezappangyáros, gyógyár- és illat-szerüzletében Miskolcon.

× **Gyakorlati eljárás.** Verseck, Fehértemplom s mondhatni az ország nagyrésze igazán bámulatos módon mutatnak példát a házak eleje elé ültetett szőlővel. Egész őszre, egész télre való szőlőt, bármily nagy család részére házaik falán termesztik meg, hol az hidegtől és jégtől is mentve van. Ezen eljárás most az egész országban megindult s minden vidék rohamosan követi a jó példát. De minthogy ehhez nem mindenik szőlőfaj alkalmas, felhívjuk olvasóink figyelmét mai számunk hirdetési rovatában ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültetésünk minden ház mellett” című hirdetésünkre.

SZÍNHÁZ, IRODALOM.

Kardalososok búcsúelőadásaként hétfőn Tündérlak Magyarhonban volt színem félig telt ház előtt. Az előadás elég jól sikerült. A kardalososok iránti kollegialitáshoz fellépett Mányai Aranka gyönyörű virágpárnát és sok tapsot kapott. A szereplők közül virágot kapott még Czákó Mici is. E búcsúelőadással különben színházunk kapuit a jövő színházi idényig bezárták. Thalia temploma immár esendes lett.

C S A R N O K.

Képek a középkori német iparosság életéből.

(Mesterdalnokok. — Tisztességtelen mesterségek.)

Irta: **Vértessy Sándor.**

(Folytatás.)

Az emberi ész ellentétekben halad, a társadalmi viszonyok kifejlődése pedig hasonlatosak a természethez, mely — ha néha pillanatnyi megrázkódásokat is tapasztalunk — mindig bizonyos rendben, fokként és lassan érvényesíti alkotó erejét. Akár az emberi nem számát és műveltségét, akár az általános anyagi jólétet, az erkölcsi elvet és ennek felfogását tekintjük — haladtunk mindenben.

A középkori társadalomnak a következőkben megrajzolt s szűk felfogását, melylyel az emberi foglalkozásokat morális szempontokból élesen elkülönített kategóriákba sorozta, állítjuk szembe felvilágosult korunk tisztultabb nézetével, mely az embert egyéni értéke s nem életfoglalkozásának — hogy középkori kifejezéssel éljünk — magasabb vagy alacsonyabb rangja szerint bírálja el: az emberi gondolkodás fokozatos haladásáról szóló tétel kis keretekben nyany, de nyilvánvaló.

A középkor régebbi szakában tisztességtelen és lealázó foglalkozásnak* tartották a kőbor hegedősök és a vlők rendszeren egytársaságban található versenyküzdők mesterségét.

A hegedősök (Spielmann) az ógermán, kedvelt és tekintélyes dalnokoknak a kereszténység elterjesztése óta egyre mélyebben sülyedő és végül elzülő utódai. Általában a szegény, vagyontalan osztályhoz tartozva, kőbor helysére vándorolnak és hivatásból, vagy anélkül, tisztán kenyérkeresetből pengetik hárfájukat. A közönségben nem válogatók, egy korty borért, falat ételért, vagy viselt ruháért szívesen dalolnak. A bőkezű mecenást egekig magasztalják, a szűkmarkut guyyolódó költeményeikkel országos hírh-z juttatják. Nélkülök igazi népnépvé képzeltető sem volt. A

* V. ö. Wittgenstein „Über die ehemalige germanische Unehrllichkeit“ Wissenschaftliche Beilage der Leipziger Zeitung 1871. No. 29—31.

nép szívesen látott vendégei, hisz — főleg a régebbi időben — a kereszténységtől üldözött nemzeti hősekről, az erőszakosan elfeledtetett istenekről s a mult esodálatos történeteiről zongott daluk, vagy pedig — később a IX. és X. századtól fogva — a nap szenzaciós eseményeit és híreit adták komoly és tréfás, enyelgő, sikamlós és guyyoros versekben a hallgatóság tudtára, valósággal a modern napilapok szerepét töltve be. A könnyelmű, sokszor ledér cigányélet a hontalanság, a mulatságra vágyók zseben való élőködés, a gyakran kiütőközö jellemfogyatkozás és a férfiakból, nőkből álló vegyes s gyanus társaság: a szemfényvesztők, bohócok, erőtívészek, versenyküzdők, hasbeszélők (tűzfalók, majom- és medvetáncolatok stb) — kikkel rendszeren megjelentek — csakhamar alászállította köbecsülésüket. A közép körében szívesen látják ugyan, de nem becsülik őket, kissé tartanak is hosszú, ragadós ujjaktól. A világ örömeinek hadatizenő, hatalmas papság gyűlöletét és taragját felidézük nemesek foglalkozásukkal, mely visszael embertársainak gyarló-ágaival és tudatlanságaival, guyytárgyává teszi gyengéiket és még az ördögöt is jókedvű fickónak tünteti fel, nemcsak erkölcsi szempontból kifogásalás és ésbünre esábitó életükkel, hanem azzal is, hogy a pogányság emlékeit: dalait, varázsmondásait és szokásait a nép emlékezetében ébren tartották. (Folyt. köv.)

Hirdetés.

Miskolc város képviselőtestületének f. évi március hó 23-án tartott közgyűlésében 46/kgy. 1905. szám alatt hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy Heffler Emil miskolci lakos Petőfi-utca 59. számú telkéből az utcához csatolt 958 négyszögöl terület 95 kor. 80 fillér árbani megvételre ügye, — az 1886. évi XXII. t.-c. 110 §-ához képest egy 30 nap közbetetésével tartando közgyűlés tárgysorozatába érdemleges határozathozatal végett első ízben fog felvétetni.

Miskolc, 1905. évi április 4.

Dr. **Szentpáli**, polgármester.

Nyilt-ér.

Igen alkalmas utazásoknál.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva
Bizonyítványt kelt Bécsben
1887. jul. 3-án.

Kalodont

nélkülözhetetlen
fogtisztító-szer.

Elsőrangú higiénikusok elismerik, hogy egészségünk fenntartásánál nem nélkülözhető a fogak és szájüreg gondos ápolása. Nevezetesen gyomorbetegségek haríthatók el ez által. Ennél legsikeresebbnek bizonyult a „Kalodont”, mely az antiszeptikus hatást a fogaknál szükséges mechanikus tisztítással kitűnően egyesíti.

Kiváló fajú, 16 hónapos

apa-sertés
eladó

Értekezhetni Miskolc, Hutás-utca 28. szám alatt.

A ma azletvezető hírtel a S. hdnak há letere.

A kötetű Miskolc azletvezető tályában (hivatalos) A ké ajánlatok

1905.

kell benyú lános oszt

Az aj lepecsételt

tandók be

„Ajánlat

Az a vagyis 190 300 koron teendő le kőci üzle készpénzbe tékpapir

A b ajánlathoz legutóbb de névert Csak idej szolgálhat

Posta

penzék, t

A m vezetőség

az ajánla

ajánlott ö

uj pályáz

gyát képe

Az

azletvezet

zetségber

ajánlataik

ellenkező

Misk

*) Ut

Szö kertj

A s cse: ol lyebb g kívül m a legret helyet i ból. Ez evben t

Err (bár min megnó el eredt ültettek éres ide lökkel.

A t nyomat küldeti Borfaju kapható társra 5 síma. u

Érmellé

M. kir. államvasutak.

Üzletvezetőség Miskolc.

7873 905. szám

Pályázati hirdetmény.*)

A magyar királyi államvasutak miskolci üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a S.-Esegy közszeg határában lévő Sajóhidnak három évi időtartamra terjedő vambérletére.

A kötetlen szerződés tervezet megrögzött Miskolcon a magyar királyi államvasutak üzletvezetőségének pályafenntartási és előesi osztályában (Szechenyi-utca 29. sz. I. emelet) a hivatalos órák alatt.

A két tanu előttemzése mellett alábbi ajánlatokat tehető.

1905. évi május 6-án déli 12 óráig

kell benyújtani a fentírt üzletvezetőség I. általános osztályánál.

Az ajánlatok egy koronát bérrel ellátva lepecsételt borítékban következő felirattal nyújtandók be:

„Ajánlat a sajo-ecségi Sajóhid vambérletére.”

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1905. év május hó 5-én, déli 12 óráig 300 korona, azaz haromszáz korona bánatpénz teendő le a magyar királyi államvasutak miskolci üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránál akkor készpénzben, akkor állami letételekre alkalmas értékpapírokban.

A bánatpénzre vonatkozó letételek az ajánlatához nem csatolandó. Az értékpapírok legutóbb jegyzett árfolyam szerint számítottak, de névértéken feltű számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek, térít vérvényvel adandók fel.

A magy. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlatot tevők közül — tekintet nélkül az ajánlott összegre — tetszés szerint választhasson, új pályázatot hirdethessen, vagy a bérlet tárgyát képező üzletet saját kezelésébe vehesse.

Az ajánlattevők ajánlataikkal a miskolci üzletvezetőség elhatározásáig maradnak kötelezettségben és annak velük történt közlése előtt ajánlataikkal vissza nem lephetnek, minthogy ellenkező esetben bánatpénzüket elvesztik.

Miskolc, 1905. április hó 15-én.

Az üzletvezetőség.

* Utánnomás nem díjazatik.

Szőlőlugast ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legesélyesebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekesebb díszje, anélkül, hogy legkevésbé helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskotály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, a ki címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőültvények is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és feljebb olesó árban és „Delaware” sima. ültetéshez és ebből borminta.

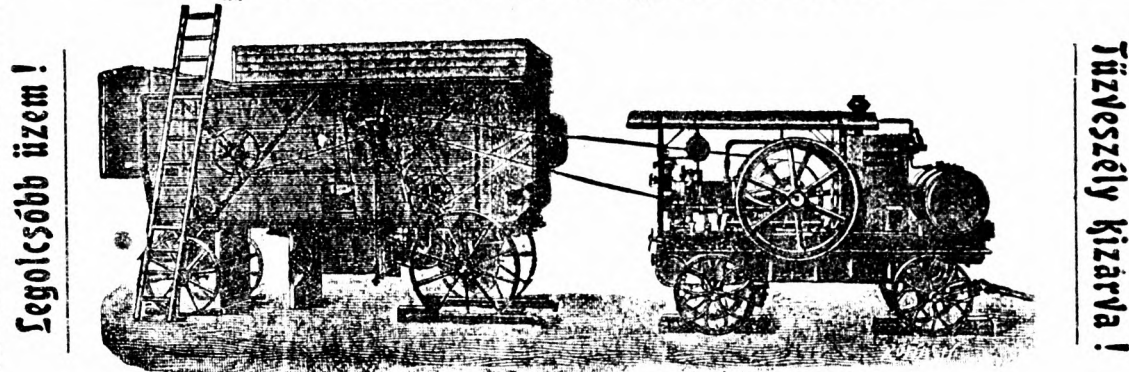
Érmelléki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya, Biharm.

„MAYER” GÉPGYÁR

vas- és fémöntöde részvénytársaság SZOMBATHELY.

Raktár: Budapest, V., Lipót-körút 15.

Készítünk mindenféle **Gazdasági gépeket, Benzin- és szívó-gázmotorokat** és **Benzin-motoros cseplőeszközöket.**

Malomépítéssel: Ut háztartáshoz mindenféle szalma- és székely-ékek gyártása. Teljes műanyag- és fém-ékek.
Különlegesség: Levegő- és csavaros szabadalmazott víznyomású borsajtók.
Osborne D. M.-féle világhírű amerikai arató és kaszáló gépek magyarországi kiállításán legelső díjazottak.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Kiváratra minden szükségletre külön költségvetés.

Hirdetések jutányos áron felvételnek a kiadó hivatalban.

Szenzációs olesóság!

Férfikelmé béleletlen női costumokra alkalmas, 140 cm. széles, 1 frt 40 kr.-ért kapható

ÁRVAI SOMA speciális női ruhakelmé-üzletében

MISKOLCZON, Széchenyi-utca 50. sz.

A misk. bőrszövetkezet cipészipari termelő csoportja ajánlja saját készítésű

férfi-, női- és gyermek-cipőit a legjobb kivitelben és mérsékelt árak mellett.

A közönség kényelmére Széchenyi-utca 12. szám alatt — Viszlai József üzleti helyiségében — új detail raktárt rendeztünk be.

Különlegességeink: **„EXELSIOR” férficipők** az amerikai mintákat tul-szárnyaló kiállításban.

Finom női cipőink, melyek esin, izlés és forma tekintetében a francia áruval versenyeznek. — Nyühetetlen gyermekcipők.

Raktárak: Széchenyi-utca 12. és Kazinczy-utca 5.
Műhely: Iskola-utca 12.

Képviseletek: Bécs, Berlin és Lemberg.

